

رفاخرگان در زمینه آموزش

تعلیم و تربیت بنفسه هدف نیست بلکه وسیله و ابزاری است که آن را از روی آگاهی و استشعار و حتی بدون آن میتوان مورد استفاده قرارداد.

کلاندی اعتقاد داشت که عنصر کلیدی برنامه او رزی است که آموزش پایه‌ای نام دارد.

فراوان دزدان و کلاهبرداران تحصیل کرده در بخش‌های مختلف جهان موبید آن است.

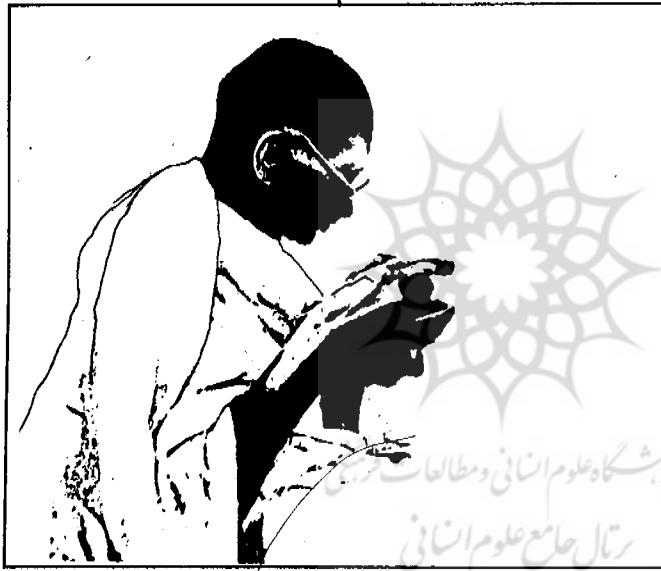
تربیت اگرتنها شامل انباشتن معلومات در بین طبقات محصلان باشد موجب ایجاد شکاف بین تحصیلکرده و مردم خواهد شد و هم سبب آن میشود که مردم از فرهنگ سنتی خود دور بمانند.

زمینه آموزش و پرورش که از خلال نوشته‌ها و سخنرانیهای مطرح شده است عرضه میداریم.

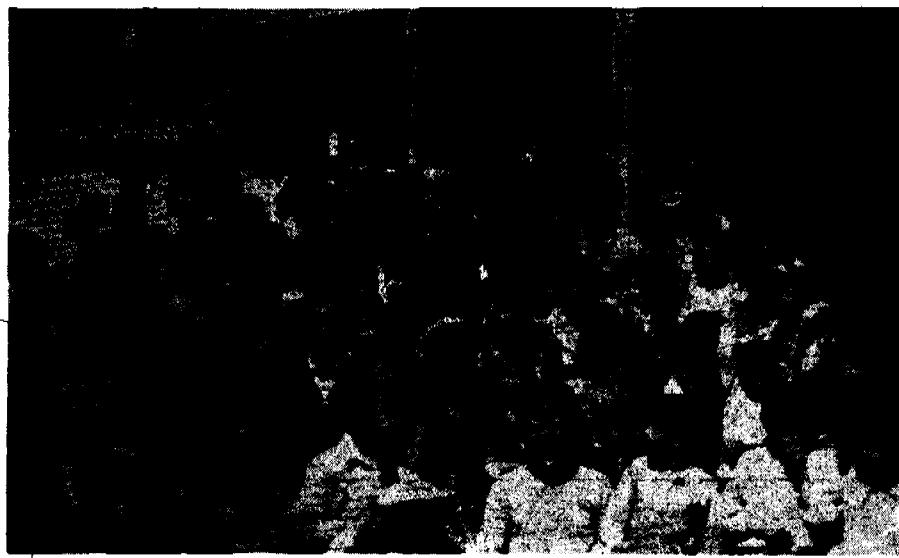
او میگوید: تعلیم و تربیت بنفسه هدف نیست بلکه وسیله و ابزاری است که آن را از روی آگاهی و استشعار و حتی بدون آن میتوان مورد استفاده قرار داد. و دانش بدون اخلاق نیروئی است در اختیار شر و بدی و موارد متعدد و

از مهاتما گاندی، رهبر استقلال هند بیش از هر چیز بعنوان استوانهای در سیاست عدم خشونت و مبارزه برای استقلال یاد میشود. در حالیکه او در زمینه‌های دیگر نیز نظرات و دیدگاههایی دارد که در مواردی بسیار قابل ذکر و ارائه‌اند. او با سیاست عدم خشونت باب مبارزه‌ای بس عظیم را در دستیابی به عدالت اجتماعی، تفاهم برادری و آزادی به روی مردم هند گشود و الحق که پدران استعمار انگلیس را به زانسو در آورد.

گاندی اعتقاد داشت که عنصر کلیدی برنامه او چیزی است که آموزش پایه‌ای نام دارد. او میگفت من درباره آموزش افکار غربی دارم که باب طبع همگان نیست و اگر این اندیشه‌ها دیوانه وار تلقی گردند در آنصورت این من هستم که باید از جامعه طرد شوم. اما اگر از من خواسته شود که بدون پیاده کردن برنامه‌خود برای استقلال هند عمل کنم درست مانند این خواهد بود که از فردی که دستهایش فلچ است خواسته شود فاشقی را بلند کند. مساویک برخی از نظرات او را در

در آن نظام آموزشی که موفق نمی‌شود اسلحه لازم را برای مبارزه علیه شرو بدی، خواه مفاسد اجتماعی و خواه غیر آن در اختیار دختران و پسران قرار دهد مطمئناً "ایرادی اساسی وجود دارد، تنها آموزشی ارزشمند است که در شاگردان استعدادها و تواناییهای را بسط و گسترش دهد که آنان بحل صحیح مسائل زندگی قادر گردند.

جريان بازی اخذ و درک میکند و براین اساس بازی یکی از قسمتهای اساسی آموزش است . . .

امروزه بسیاری از اندیشه‌های گاندی که در دوران حیات او "احیانا" عجیب و غریب بحساب می‌آمدند معتبر و حکیمانه شناخته می‌شوند . او هم چنان طرفدار آموزش عملی جوانان، روتائی کردن آموزش و رعایت احترام و توجه به سنن محلی و مبلغ و طرفدار زندگی ساده، مبتنی بر خودکفایی بود، نه بستگی فراینده . او براهمیت تقدیمه خوب و رعایت روش‌های بهداشتی برای بهبود تندرستی فقراء تاکید مینمود و مامیدانیم که اینها افکاری منطقی و سازنده هستند .

از سوی دیگر وجود عده بسیاری از فارغ‌التحصیلان در دنیا کنوی که تن به قاچاق مواد مخدر انواع جرائم از قبیل دزدی، تجاوز، قتل نژاد پرستی، ترور و خرابکاری میدهند ممید صحت نظرات گاندی در امر تعلیم و تربیت می‌باشد .

او میگفت تعلیم و تربیت باید معلومات و اطلاعات روشنگرانه، ارزش‌های سازنده اخلاقی را مرکوز

آموزش باید در جهت وطن دوستی (نه وطن برستی - مترجم) سوق داده شود، روحیه خدمت را در مردم برانگیزند و آنچه که من از آموزش می‌فهم عبارتست از بارور کردن کامل بهترین چیزهایی که انسان در فکر و روح خود آن را واجد است .

دانش و سواد مدرسه‌های بدون عمل همانند بدن مومیائی شده است، که میتواند مورد تماشا قرار گیرد ولی نمی‌تواند منبع الهام و عامل رفعت آدمی باشد . و من بیشترین اهمیت را برای تحصیلات ابتدائی قائلم این آموزش واقعی کودک از همان لحظه تولد آغاز می‌گردد . ما تحت تاثیر یک فکر خرافاتی هستیم و آن این است که گمان داریم کودک در پنج سال اول زندگی چیزی برای باد گرفتن ندارد در صورتی که واقعیت این است هیچ کودکی، هرگز به اندازه آنچه را که در پنج سال اول یادمی‌گیرد چیز باد نخواهد گرفت .

کودک‌مفاهیم اولیه اطلاعات و معلومات را در

و این مطلب در اعلامیه حقوق بشر به این صورت بیان شده است:

کودک باید از تعلیم و تربیتی استفاده کند که به فرهنگ عمومی او کمک نموده و به او این امکان را بدهد که در شرایط وامکانات برابر استعدادات و قضاوت شخصی و حس مسئولیت‌های خلاقی و اجتماعی خود را رشد داده و عضو مفیدی برای جامعه شود. کودک باید با روح تفاهمندی و اغماض و دوستی بین ملت‌ها و صلح و برادری جهانی تربیت گردد و این احساس در ایجاد شود که انرژی و مهارت خود را درجهت خدمت بهمنوعان بکار اندازد. اگر گاندی زنده بود مسلماً "از این اعلامیه بگرمی استقبال میکرد. (ضمناً "باید منذکر شویم که در ۱۵ قرن قبل ، حدود ۱۴۰۰ سال پیش از گاندی اسلام در زمینه حقوق کودک و از جمله حق تربیت و نظرات ذی قیمتی دارد که الهام بخش تهیه کنندگان اعلامیه حقوق بشر بود وهم اکنون آن نظرات را در کتب تربیت اسلامی بصراحت و وسعت می‌بینیم - مترجم

ذهن سازد. در غیر اینصورت محصول این تحصیل و تربیت چیزی جز هرج و مرج اخلاقی و فکری نخواهد بود. هم چنین نلاش و کوششی که امروزه برای تاسیس مدارس جامع الاطراف بوبیزه در جهت رشد و گسترش اندیشه‌های صلح خواهانه بعمل می‌آید بیانگر کوششی است که برای گسترش حس مسئولیت‌های اخلاقی و اجتماعی کودکان معمول میگردد.

نظرات سازمان ملل ، یوسکو و یونیسف در زمینه آموزش ، از جهات متعدد با افکار گاندی مطابقت دارد. در سال ۱۹۵۹ یعنی ده سال پس از درگذشت گاندی ، مجمع عمومی سازمان ملل با تفاق آراء اعلامیه حقوق بشر را تصویب کرد و مادر آن بخشی از نظرات گاندی راهم میباشد از جمله در زمینه حق کودک در رشد شخصیت و نیاز او به تفاهم و محبت برای وصول به این هدف است.

سند مذکور هم چنان اشعار دارد که آموزش حق کودک است و او باید از کلیه امکانات در جهت وصول به اهداف آموزشی بهره‌مند باشد

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

